[“Konvertuj k islámu a vezmi si mě za muže, jinak tě zabiju”: Pronásledování křesťanů, červenec 2019]

- CZ24 News | 29. prosince 2019

- *“Do jaké míry je vláda ochotná, vzdorovat určitým skupinám, které se snaží vnutit svou vlastní vůli ostatním?”* — Reverend Timotheus Halim, představený Církve Boží rodiny, 25. července 2019, Indonésie.
- Fatemeh Azad, 58letá muslimka, která proti vůli svého muslimského manžela konvertovala ke křesťanství a uprchla do Německa, kde jí byl zamítnut azyl a byla deportována zpět do Íránu. Tam ji úřady zatkly, hned jakmile její letadlo přistálo… *“Když Fatemeh požádala v Německu o azyl, tak její právníci argumentovali tím, že odpadlictví od islámu se v Íránu trestá smrtí.”* To však pro Německo nebylo dostatečným důvodem… — Persecution.org, 25. července 2019, Německo.
- Nakonec tu máme příběh unesené čtrnáctileté křesťanské dívky, která byla násilím přinucena konvertovat k islámu a ke sňatku s muslimem, a poté přinucena před muslimským soudcem podepsat prohlášení, že jednala podle své vlastní svobodné vůle… *“Dívky často takové prohlášení podepíší, protože již žijí se svými únosci”* a *“je jim vyhrožováno vyvražděním celé jejich rodiny, a proto nemají na výběr, a prohlásí to, co jejich únosce chce, aby řekly u soudu…”* – Právník, AsiaNews.it, 26. července 2019, Pákistán.

Vraždění křesťanů

Sýrie: Islámští džihádisté skupinově znásilnili 60letou křesťanskou ženu, a poté ji ukamenovali k smrti. Když Susan Grigor (nebo *“Gregory”*) začali její sousedé v malé křesťanské vesnici Yaqoubiya v governorátu Idlíb postrádat, poslal znepokojený kněz farníky, aby ji hledali. Sousedé nakonec našli její pokroucenou a zkrvavenou mrtvolu na poli u jejího domu.

Pitva odhalila, že před tím, než byla Susan ukamenována k smrti, byla po dobu devíti hodin opakovaně znásilňována a mučena. Vesničané se domnívají, že tento čin spáchali členové džihádistické skupiny al-Nusra, která je napojená na Al-Káidu. Susan, popisovaná jako zbožná křesťanka, se nikdy nevdala a zůstala pannou. I když Susan neměla nikdy děti, tak je milovala, a po odchodu do důchodu pomáhala vychovávat mládež místní farnosti.

Susan pracovala více než 30 let jako učitelka arabštiny. Podle jedné arabské zprávy jsou někteří její vrahové *“místní”*. Jinými slovy, ti, kdo ji znásilnili a ukamenovali, mohli patřit k jejím bývalým studentům… *“Určitě ji nikdy nenapadlo, že v očích svých bývalých studentů uvidí takové barbarství… Vyřádili se na ní jako divoká zvěř – ale divoká zvěř neznásilňuje své matky.”*

Burkina Faso: Vražedné islámské teroristické útoky zaměřené na křesťany, které opravdu začaly v únoru 2019, pokračovaly i v červenci. V jednom případě byli zavražděni křesťané identifikováni a odsouzení k smrti kvůli tomu, že měli na krku zavěšený křížek. Ve zprávě se píše:

“Neidentifikovaní ozbrojenci přišli do vesnice Bani (asi šest mil od města Bourzanga) a hledali křesťany… Vesničanům řekli, aby si lehli na zem a pokračovali v hledání křesťanů – ptali se lidí na křestní jména a prohledávali je, aby zjistili, kdo nosí křesťanské symboly (například křížky). Vypátrali čtyři muže… kteří měli na krku křížky… Útočníci odvedli tyto čtyři křesťany stranou a popravili je.”

Než teroristé opustili vesnici, tak zapálili obchod, který patřil jednomu ze zavražděných mužů. Poté odešli do vesnice Pougrenoma, kde *"řekli křesťanům, aby konvertovali k islámu, nebo budou popraveni."* Od února do 27. července byla za podobných okolností zabita řada křesťanů. V řadě případů *"byli křesťané ozbrojenými teroristy vyzváni, aby konvertovali k islámu, jinak budou zabiti."*

Nigérie: Džihád proti křesťanům, který je často označován jako genocida, si vyžádal další životy. Mezi oběťmi je i těhotná žena, matka dvou dětí, která zahynula při útoku muslimských pastevců kmene Fulbů, kteří vtrhli v časných ranních hodinách 15. července 2019 do křesťanské vesnice a zapálili 75 domů patřících křesťanům a dva kostely. Téhož dne džihádisté přepadli ještě další křesťanskou vesnici. Při tomto útoku byli mezi jinými zavražděni i 46letý otec a jeho malý 7letý syn, kteří se právě vraceli domů z kostela. Otec byl sťat. Místní křesťan řekl: *"Pastevci kmene Fulbů útočí na naše komunity každodenně, zejména v neděli během bohoslužeb nebo ve čtvrtek, kdy máme církevní aktivity."*

Útoky na kostely

Sýrie: 11. července 2019 odpálil Islámský stát bombu umístěnou v autě před kostelem Panny Marie ve městě Kámišlí. Exploze bomby zranila více než deset lidí, včetně osmiletého dítěte. Zachycený vzkaz naznačuje, že teroristé se zaměřili na shromáždění *"agresivních křesťanů"*. Fotografie a videa ukazují napáchané škody a následný požár. Další teroristický útok spáchaný tentýž den v sousedním městě Afrínu si vyžádal třináct životů.

Pákistán: 23. července 2019 zaútočil muslimský dav na kostel Vnitřní spásy ve vesnici Bhiki v provincii Paňdžáb. Dav vtrhl do kostela uprostřed bohoslužby a začal přítomné věřící mlátit. Místní organizace hájící lidská práva popsala incident takto:

"V kostele se modlilo více než sto věřících, když do kostela vtrhli Muhammad Azam, Muhammad Ijaz, Muhammad Amjad a Muhammad Zafar spolu s dalšími ozbrojenými muslimy. Násilím přerušili bohoslužbu a údajně zmlátili přítomné muže i ženy hlava nehlava."

Během útoku muslimové sprostě nadávali, uráželi křesťany a křesťanství a požadovali, aby v kostele *"přestal tento cirkus"*. Správci kostela podali stížnost místní policii; jejich stížnost však byla odmítnuta. Skupina hájící lidská práva dále sdělila:

"V Pákistánu došlo k prudkému nárůstu počtu incidentů, při kterých dochází k porušování náboženské svobody křesťanů. Jejich kostely jsou napadány, jejich majetek je drancován, jejich bohoslužby a další církevní aktivity jsou násilím přerušovány a křesťané jsou nuceni konvertovat k islámu. Pro křesťany v této zemi je to velmi znepokojující."

Indonésie: Po protestech místních muslimů zrušila vláda provincie Bantul 26. července 2019 se zpětnou platností stavební povolení Pentekostálnímu křesťanskému kostelu v okrese Sedayu. Kongregaci bylo následně zakázáno se v budově shromažďovat a vykonávat tam bohoslužby. Ačkoli úřady své rozhodnutí zdůvodnily tím, že kostel nesplňuje stavební předpisy, tak podle komisaře Národní komise pro lidská práva *"je jasné, že vláda provincie jen hledala záminku k přerušení činnosti církve."*

V jiném případu přiměly protesty muslimů protestantskou církev, aby přestala sloužit bohoslužby, přestože měla požadované vládní povolení. Demonstranti tvrdili, že kostel je v převážně muslimské čtvrti a v těsné blízkosti islámské internátní školy a mešity. Správci církve toto tvrzení odmítli a řekli, že v okolí není žádná mešita ani škola. Reverend Timotheus Halim, představený Církve Boží rodiny, uvedl, že protestující muslimové – zejména aktivisté hnutí *Islamic Defenders Front* – jsou ti

samí, kteří je vyštvali z jejich předchozího kostela v západní Jakartě: *"Přesunuli jsme se sem a setkali jsme se s podobnou opozicí… Budu bojovat a nevzdám se, protože máme zákonné povolení a splnili jsme všechny požadavky vlády."* Indonéské právo stanoví, že za účelem vybudování modlitebny musí mít náboženská komunita minimálně 90 členů, a musí získat souhlas nejméně 60 lidí z jiných náboženských komunit (zejména muslimů) žijících v okolí. Reverend Halim řekl, že on a jeho 150členný sbor věřících se dychtivě těšili na první bohoslužbu v kostele, která se měla konat 7. července, a zrovna tehdy jim začali muslimové vyhrožovat. Reverend Halim se zeptal: *"Do jaké míry je vláda ochotná, vzdorovat určitým skupinám, které se snaží vnutit svou vlastní vůli ostatním?"*

Egypt: 17. července 2019 musela jedna křesťanská komunita uspořádat již čtvrtý pohřeb na ulici, protože jim policie v prosinci 2018 zavřela kostel. Pohřební obřad musel být zkrácen kvůli extrémně vysokým letním teplotám (43 stupňů Celsia). Přestože ve vesnici žije asi 2 500 křesťanů, byly opakované žádosti o povolení vybudovat kostel zamítnuty, a když křesťané začali používat jako kostel jeden dům, tak se muslimové vzbouřili a přiměli úřady, aby neregistrovanou budovu uzavřely.

Útoky na odpadlíky od islámu

Írán: Podle zprávy bylo 1. července 2019 v Búšehru ležícím v jihozápadním Íránu zatčeno osm konvertitů ke křesťanství, včetně pěti členů jedné rodiny:

"Policisté provádějící zatčení se představili jako agenti ministerstva informací a bezpečnosti Íránu (VEVAK). V devět hodin ráno vtrhli koordinovaně do domů křesťanů a zabavili bible, křesťanskou literaturu, dřevěné kříže a obrázky s křesťanskými symboly spolu s notebooky, telefony, všemi průkazy totožnosti, bankovními kartami a dalšími osobními věcmi… Policisté údajně s křesťany zacházeli velmi tvrdě, přestože celé akci byly přítomny i malé děti."

Později téhož dne byla jedna ze zatčených žen, *"která byla zatčena poté, co se před jejím domovem objevilo šest aut s pracovníky bezpečnosti, ten samý den propuštěna kvůli svému věku."* Ostatní *"křesťané jsou uvězněni, nemají přístup k právníkům a jsou drženi v izolaci…"* Od začátku roku 2019 do konce července vzrostl celkový počet křesťanů zatčených za podobných okolností nejméně na 34. *"Zprávy naznačují, že křesťanství je v Íránu spolu s dalšími neislámskými náboženstvími na vzestupu,"* objasňuje organizace pro lidská práva.

"Pro Islámskou republiku – režim založený na úzkoprsém a totalitním výkladu islámu – to je hrozba. Jak režim mulláhů čelí stále větším vnitřním nepokojům, tím více se snaží potlačit náboženské menšiny, které ohrožují jeho totalitní dominanci v náboženských otázkách."

Měsíc před tímto posledním incidentem íránský ministr informací a bezpečnosti Mahmúd Alavi otevřeně připustil, že zadržuje a vyslýchá odpadlíky od islámu, protože masové konverze ke křesťanství *"nám probíhají přímo před očima."*

V jiném případě odsoudil 27. července 2019 islámský revoluční soud v Karadži křesťanskou ženu Mahrokh (Roksare) Kanbari (65 let) na rok do vězení za *"propagandu proti systému"*. Její přátelé, přítomní u soudu, když byl vynesen rozsudek, uvedli, že *"soudce byl velmi hrubý a pokusil se ji ponížit"* jako zřejmou odpadlici od islámu. Poprvé byla žena zatčena v roce 2018 těsně před Vánoci, když k ní domů vtrhli tři agenti a odvedli ji k rozsáhlému výslechu trvajícímu deset dní, po kterém ji pustili na kauci.

A nakonec je zde příběh Fatemehy Azad, 58leté muslimky, která proti vůli svého muslimského manžela konvertovala ke křesťanství a uprchla do Německa, kde jí byl zamítnut azyl a byla deportována zpět do Íránu. Tam ji úřady zatkly, hned jakmile její letadlo přistálo. Následně byla propuštěna na kauci a teď čeká na soud. *"Když Fatemeh"* podle zprávy *"požádala v Německu o azyl,*

tak její právníci argumentovali tím, že odpadlictví od islámu se v Íránu trestá smrtí." To však pro Německo – které přijalo miliony muslimů, kteří nejsou ve své domovině nijak pronásledováni – nebylo dostatečným důvodem k poskytnutí azylu.

Uganda: Muslimové vyhrožovali ženě, která konvertovala od islámu ke křesťanství, a nutili ji, aby konvertovala zpět k islámu, nebo ponese následky. Sharifa Nakamate začala dostávat výhrůžné textové zprávy poté, co měl její zesnulý manžel (65 let) křesťanský pohřeb. *"Nyní je jasné, že jste vy a váš zesnulý manžel opustili islám, protože Hajji byl pohřben jako křesťan,"* zněla jedna textová zpráva. *"Máte několik dnů na to, abyste opustila křesťanskou víru, nebo ponesete důsledky toho, že jste odpadlicí."* Mezi lidmi, kteří jí vyhrožovali, byl i její 29letý syn. Nakonec 11. července 2019 uprchla z domova. *"Uvědomila jsem si, že můj život je nyní v nebezpečí, a tak jsem hledala útočiště v kostele,"* řekla Sharifa. Ačkoli se potom přestěhovala na jiné nezveřejněné místo, tak se teď chystá opět uprchnout. *"Před dvěma dny ke mně přišla muslimka z mé domovské vesnice a koupila si ode mě několik věcí,"* vysvětlila.

"Obávám se, že až se vrátí domů, tak řekne ostatním, kde teď žiji. A proto toto nové místo pro mě už není bezpečné… Nikdy mě nenapadlo, že se to stane právě mně. Ztratila jsem celé hospodářství, které jsme za více než 30 let našeho manželství vybudovali… a to jenom proto, že chci následovat Ježíše…"

Cílem výhrůžek se stala také farnost, která jí pomohla; jeden farník dostal anonymní textovou zprávu v tomto znění: *"Nechte prosím Nakamate, aby se vrátila ke svému původnímu náboženství, jinak toho bude vaše farnost litovat."*

V Ugandě byl dokonce svojí vlastní rodinou zbit další odpadlík od islámu, 20letý Asuman Kaire, kterého se jeho rodina zřekla poté, co se dozvěděla, že konvertoval ke křesťanství. Jeho nevlastní otec, který ho nazval "*potupou pro rodinu*", ho téměř zabil. Když místní křesťané přiběhli k mladému muži volajícímu o pomoc, tak jeho nevlastní otec i ostatní muslimové uprchli a nechali ho ležet v bezvědomí. *"Po zotavení jsem se bál vrátit domů, protože jsem věděl, že mě tentokrát asi skutečně zabijí,"* řekl Kaire, a tak začal žít jako bezdomovec na ulici. Když jej do svých řad přijala jedna farnost a místní muslimové se o tom dozvěděli, pokusil se jejich dav v polovině června na kostel zaútočit v době, když byl Kaire uvnitř. Křičeli: "*Alláhu Akbar*" a říkali, že odpadlík musí zemřít. Kaire se od té doby znovu přestěhoval, žije v úkrytu a nemůže dokončit poslední ročník na střední škole: *"Bojím se svých spolužáků, kteří jsou muslimové, protože by mi mohli ublížit,"* řekl.

Únosy, znásilnění a vraždy v Pákistánu

10. července 2019 zastřelil muslim křesťanku, protože odmítla konvertovat k islámu a vzít si jej za muže. Problémy začaly o několik měsíců dříve, když začal Muhammad Waseem obtěžovat Saimu Sardar (30), zejména na cestě do nemocnice a z nemocnice ve Faisalabádu, kde pracovala jako zdravotní sestra. Situace byla natolik vážná, že Saima požádala svého bratra, aby ji doprovázel na cestě do práce a z práce. Podle jednoho člena rodiny:

"Saima měla s Waseemem přátelský vztah. Když však trval na tom, aby Saima konvertovala [k islámu], rozhodla se držet si od něj odstup a dokázat tak svoji loajalitu ke své křesťanské víře. Saima odvážně odmítla jeho nabídku k sňatku, přestože jí vyhrožoval."

Když se Muhammad dozvěděl, že se má v listopadu vdát za křesťana, byl k ní velmi agresivní a pohrozil jí: *"Pokud nekonvertuješ k islámu a nevezmeš si mě za muže, tak zemřeš."* Přestože před ním Saima varovala ostrahu nemocnice, tak se nakonec Muhammad 10. července 2019 dostal do její nemocnice, zastřelil ji a poté spáchal sebevraždu. *"Konverze k jinému náboženství a uzavření sňatku je osobní volbou,"* uvedla místní organizace hájící lidská práva, která o tomto incidentu

informovala. *"V pákistánské společnosti si bohužel muslimové, kterým se líbí dívky z náboženské menšiny, myslí, že se jim tyto dívky musí podřídit a že jejich nabídku k sňatku nesmí odmítnout."*

Při jiné příležitosti muslimský poslanec, jeho manželka a dva synové opakovaně bili a znásilňovali svoji domácí služku, patnáctiletou křesťanskou dívku. Dívčin otec Riaz Masih řekl:

"Jsem chudý člověk žijící v pronajatém domě se svými dětmi, a moje dcera Saima, které je 14–15 let, pracovala posledních šest měsíců v domě poslance parlamentu provincie. Před několika dny mi řekla, že ji poslanec dvakrát znásilnil, jeho synové ji obtěžovali, a jeho manželka ji bila kvůli drobným problémům, přestože pracovala ve dne v noci. Varovali moji dceru, že pokud se někdy odváží mi to říct, tak ji zmlátí… Vyvíjeli na mě nátlak, abych nešel na policii, ale já se musím dovolat spravedlnosti, protože moje nezletilá dcera byla několikrát mučena a znásilněna."

Lékařské vyšetření "*potvrdilo, že byla mnohokrát znásilněna.*" První informační zpráva, která byla podána proti poslanci Mianu Tahirovi Jamilovi, obsahuje více informací:

"Tahir Jamil znásilnil Masihovu dceru, přičemž jí pohrozil, že pokud nebude mlčet, tak riskuje svoji smrt. Samia vypověděla, že ji sexuálně zneužívali také Tahirovi synové. Tahir jí dělal sexuální návrhy již o týden dříve, ale Samia utekla na WC a zamkla se tam. Když ji však rodina konečně odtamtud dostala, tak ji Tahirova žena Bano Bibi nemilosrdně zbila a za trest, že se ukryla na WC, jí ostříhala vlasy. Naštěstí se Samii podařilo tento týden utéct domů a tak mohla říct o svém znásilnění otci. Samia také zdůraznila, že kromě znásilnění 19. června 2019 ji Tahirovi synové neustále obtěžovali, a jeho manželka Bano Bibi ji neustále urážela."

V podobném případu obvinila muslimská rodina svoji čtrnáctiletou křesťanskou služku z krádeže ve snaze zakrýt skutečnost, že byla znásilněna. Matka nezletilé oběti vypověděla:

"Muslimka Razia nás na týden najala, abychom uklidily její dům a postaraly se o hosty během svatebního obřadu její dcery. Moje dcera Suneha zůstala v domě zaměstnavatele na noc kvůli pozdní oslavě a protože měla hodně práce… Během svatebního týdne, 6. července 2019, jeden z příbuzných rodiny Sunehu sexuálně napadl. Když se Suneha bránila a hrozila, že to řekne starším členům rodiny, byla zamčena v jedné místnosti a opakovaně zbita."

Násilník dívku a její matku následně obvinil z krádeže šperků, zlata a dalších cenností členů muslimské domácnosti, kteří se ji také bili. *"Bylo to nesnesitelné mučení a srdcervoucí situace,"* vysvětlila Suneha.

"Nadávali nám a říkali 'vy křesťanky – Chooras, jste zlodějky'. Bránily jsme se a ujišťovaly jsme je, že jsme nic neudělaly, ale po čtyřech dnech domácího vyšetřování a mučení nás tato muslimská rodina oznámila policii."

V reakci na tento incident řekl aktivista bojující za lidská práva:

"Křesťanské ženy jsou dvojnásobně zranitelné – jako ženy a jako křesťanky. Jsou nejzranitelnějším cílem pro znásilnění. Křesťanským služkám je často vyhrožováno, aby o znásilnění mlčely, jinak budou obviněny z krádeže cenností nebo z rouhání proti islámu."

Nakonec tu máme příběh unesené čtrnáctileté křesťanské dívky, která byla násilím přinucena konvertovat k islámu a ke sňatku s muslimem, a poté přinucena před muslimským soudcem podepsat prohlášení, že jednala podle své vlastní svobodné vůle. Podle zprávy:

"14letá dívka Benish Imran zmizela z domova 2. července 2019 poté, co ji unesl Waheed Ahmed, který ji pak přinutil odvrhnout svou křesťanskou víru a oženit se s ním. Následující den šel otec

unesené dívky Imran Masih na policejní stanici oznámit její zmizení, nevědíc nic o tom, co se s ní stalo. O několik dní později ho policie informovala, že obdržela doklady o konverzi jeho dcery k islámu a o jejím sňatku a že 12. července 2019 bude její prohlášení oficiálně zaregistrováno u okresního soudu v Láhauru."

Její otec si najal právníka, který poukázal na to, že ať je tento případ jakýkoli, tak je dívka podle pákistánského zákona nezletilá, a proto nemohla být legálně provdána, i kdyby to chtěla ze své svobodné vůle. Soudce však odmítl ustoupit a nechal zaregistrovat dívkou podepsané prohlášení. Podle právníka je toto fiasko *"běžnou praxí"*, protože *"dívky často takové prohlášení podepíší, protože již žijí se svými únosci"* a *"je jim vyhrožováno vyvražděním celé jejich rodiny, a proto nemají na výběr, a prohlásí to, co jejich únosce chce, aby řekly u soudu… V minulosti jsme již byli svědky toho, že mnoho takových dívek uprchlo, jakmile se jim k útěku naskytla příležitost."*

Všeobecný útlak křesťanů a nenávist k nim

Turecko: Až osm křesťanských vesnic ležících u jižních hranic Turecka v důsledku několika po sobě následujících požárů téměř lehlo popelem. *"Místní aktivisté,"* uvedla jedna zpráva, *"tvrdí, že ohně byly založeny úmyslně s cílem odstranit křesťanství z tohoto regionu"*:

Tato část Turecka hraničí s Irákem a Sýrií. V těchto dvou zemích se žhářství stalo častou povstaleckou taktikou, která se zaměřuje na zemědělské zdroje vesnic. V případě Turecka se tyto požáry zaměřily také na zemědělství, protože podle odhadů bylo poškozeno nebo zničeno 700 až 800 olivovníků. Existuje důvodné podezření, že podobně jako v Iráku a Sýrii vznikly tyto požáry v důsledku žhářství.

Vyšetřování údajně stále probíhá.

V jiném incidentu dva muslimové zmlátili křesťanského teenagera na ulici poté, co si všimli, že má na krku křížek. Nejdříve jej zastavili, strhli mu křížek z krku a zeptali se ho, jestli *"ví, co to znamená?"* Když mladík odpověděl: "Ano, vím. Jsem křesťan," tak jej zbili a utekli. Sdružení protestantských církví na tento incident reagovalo prohlášením*: "Tento útok je výsledkem rostoucí nenávisti vůči křesťanům v Turecku. Vyzýváme vládní činitele, aby zakročili proti projevům nenávisti."*

Srí Lanka: Před pumovými útoky na kostely a hotely na Velikonoční neděli 21. dubna 2019 (dva útoky byly sebevražedné), která si vyžádaly více než 250 životů, nebyla Srí Lanka – tvořená většinově buddhisty a menšinově muslimy (9,7 %) a křesťany (7,4 %), vnímána jako země, kde muslimové pronásledují křesťany. Avšak poté, co se dostala do centra zájmu, se však objevují nové informace. Podle zprávy z 11. července 2019 *"muslimští extremisté nařídili mnoha křesťanům – Tamilům i Hindům – na Srí Lance, aby konvertovali k islámu nebo opustili vesnice, kde jejich rodiny žily po generace."*

Egypt: Sarah Atef, studentka křesťanské vysoké školy, byla unesena, když stála poblíž kostela. Sousedka vypověděla: *"Když její matka zjistila, že její dcera byla unesena, tak vyšla na balkón, hlasitě naříkala a fackovala se. Všichni sousedé vyšli ze svých domů, aby zjistili, co se děje."* Poté, co rodina kontaktovala policii, mnoho webových stránek, včetně webů přidružených k Islámskému státu, tvrdilo, že dívka zatelefonovala matce a řekla jí, že konvertovala k islámu a provdala se za muslima. Místní koptský biskup, který se s rodinou setkal, potvrdil, že k žádnému takovému telefonátu nedošlo a ani nikdo z její křesťanské komunity od dívky nic takového neslyšel. *"Je to past na křesťanské dívky,"* řekl jeden z jejích učitelů. *"Tato dívka byla velmi nábožensky založená a věřila v Ježíše. Bylo by pro ni nemožné konvertovat k islámu."*